

Oostenrijkse pastoors komen in opstand

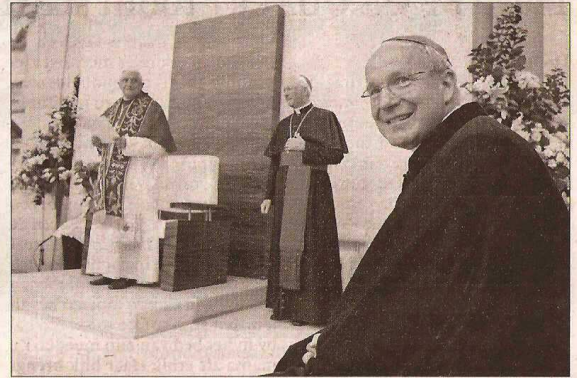
Bisschoppen spreken openlijk van mogelijke kerkscheuring als gevolg van oproep tot ongehoorzaamheid

Het rommelt in de katholieke Kerk in Oostenrijk, en geen klein beetje. Begin juni lanceerden goed vierhonderd Oostenrijkse pastoors een 'oproep tot ongehoorzaamheid'. In dit *Pfarrerinitiative* roepen ze, uit onvrede over het uitblijven van kerkelijke hervormingen, op tot maatregelen die lijnrecht indruisen tegen het kerkelijke gezag. Zo beloven ze hertrouwde echtgescheidenen de communie te geven, leken te laten preken, door leken geleide woord- en communiediensten te propageren als echte eucharistische zondagsdiensten en te pleiten voor de openstelling van het

priesterambt voor gehuwden en vrouwen. Het gezicht van de actie is Helmut Schüller, gewezen vicaris-generaal van Wenen. Jezuiet Roger Lenaers is sinds 1995 pastoor in twee Tirolse bergdorpen en medeondertekenaar van het initiatief. „In wezen is de oproep tot ongehoorzaamheid een alarmkreet,” zegt hij, „die slechts herhaalt wat de Oostenrijkse Kerk in 1995 in een referendum met niet minder dan een half miljoen handtekeningen reeds aankaartte. We zijn nu vijftien jaar later. De officiële uitredingen uit de Kerk lopen jaarlijks in de tienduizenden, de seminaries zijn hier even leeg als in Vlaanderen, parochies worden noodgedwongen samengevoegd tot federaties.”

Knuppel in hoenderhok

„De bisschoppen zitten vast in een achterhaald priesterconcept en nemen de mogelijkheid van een niet-klerikale parochieleiding niet ernstig”, vervolgt Lenaers. „De oproep tot ongehoorzaamheid is slechts een knuppel in het hoenderhok, maar toch hoop ik op meer dan stuwende pluimen en luid gekakel.” En gekakel is er. Haast dagelijks berichten de Oostenrijkse media over het initiatief, dat zijn voor- en tegenstanders heeft. Bisschoppen nodigen journalisten uit om de gemoederen te bedaren, benadrukken dat kerkelijke gehoorzaamheid geen kadaverdiscipline

Kardinaal Schönborn (rechts) lijkt geen greep meer te hebben op het conflict dat de Oostenrijkse Kerk verdeelt. © KNA-Bild

is en dat er wel degelijk wordt nagedacht over de plaats van echtgescheidenen in de Kerk. Kardinaal Schönborn ontving in augustus de initiatiefnemers. Hij plaatste hen voor de gewetensvraag of ze nog waarlijk katholiek zijn. Voor de kardinaal stevenen ze af op een kerkscheuring.

Volgens Roger Lenaers zegt ongehoorzaamheid echter de katholieke eenheid niet op. „Wie met het begrip 'schisma' schermt, denkt haast altijd dat het 'de anderen' zijn die zich afscheuren. Op grond van betrouwbare enquêtes blijkt echter dat tachtig procent van de clerus en negentig procent van het kerkvolk het verplichte celibaat verwerpt, terwijl

de bisschoppen er als één man achter staan. Het celibaat is natuurlijk slechts een detail en het opgeven zal de Kerk niet redden. Dat zeggen de bisschoppen niet zonder recht. Maar als het maar een detail is, waarom wordt daar dan zo koppig aan vastgehouden? Omdat het een steen is uit het gewelf van een overgeleverde kerkordering, die tot elke prijs gehandhaafd moet worden.”

De voorbije weken lieten gezaghebbende stemmen in de Oostenrijkse geloofsgemeenschap uitschijnen dat een onderhandse dialoog niet meer volstaat om de brokken te lijmen en dat er dringend nood is aan een nationale 'kerktop'. (EDS)